

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 7.8.2012
COM(2012) 448 final

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

**για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης
Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών
αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδό τους
και την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις
μεταφορές αποβλήτων**

**Παραγωγή, επεξεργασία και διασυνοριακή μεταφορά επικίνδυνων αποβλήτων και
λοιπών αποβλήτων στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2007-2009**

{SWD(2012) 244 final}

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

**για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης
Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών
αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδό τους
και την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις
μεταφορές αποβλήτων**

**Παραγωγή, επεξεργασία και διασυνοριακή μεταφορά επικίνδυνων αποβλήτων και
λοιπών αποβλήτων στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 2007-2009**

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1.	Εισαγωγή.....	3
2.	Υποβολή εκθέσεων από τα κράτη μέλη.....	4
3.	Παραγωγή επικίνδυνων αποβλήτων	5
4.	Εξαγωγές επικίνδυνων αποβλήτων από τα κράτη μέλη	6
5.	Εισαγωγές αποβλήτων σε κράτη μέλη.....	8
6.	Παράνομες μεταφορές, επιθεωρήσεις και μέτρα συμμόρφωσης.....	9
7.	Γενικά συμπεράσματα για την κατάσταση εφαρμογής.....	10
8.	Επόμενα βήματα	11

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΩΓΗ, ΤΗΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΕ, 2007-2009

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Οι διασυνοριακές μεταφορές επικίνδυνων αποβλήτων και η οριστική διάθεσή τους διέπονται από τη σύμβαση της Βασιλείας της 22ας Μαρτίου 1989, στην οποία είναι μέρος η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ).

Η ΕΕ έχει οργανώσει ένα σύστημα για την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων εντός των συνόρων της, καθώς και με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελευθέρων Συναλλαγών (ΕΖΕΣ), του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) και άλλων τρίτων χωρών που είναι μέλη της σύμβασης. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 για τις μεταφορές αποβλήτων¹ μεταφέρει τη σύμβαση στο δίκαιο της Ένωσης.

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν ετησίως έκθεση στη γραμματεία της σύμβασης για το προηγούμενο ημερολογιακό έτος σχετικά με τις νομικές διατάξεις, την εφαρμογή και τα μέτρα περιβαλλοντικής προστασίας. Η έκθεση αποστέλλεται επίσης στην Επιτροπή μαζί με πρόσθετες πληροφορίες υπό μορφή ερωτηματολογίου². Ανά τριετία, η Επιτροπή συντάσσει έκθεση βάσει των εκθέσεων που έχουν υποβάλει τα κράτη μέλη³. Η έκθεση αυτή αφορά περιορισμούς στις μεταφορές, την παρακολούθηση, μέτρα κατά των παράνομων μεταφορών και την οικονομική κάλυψη.

Η πρώτη έκθεση της Επιτροπής αφορούσε την περίοδο 1997-2000 και δημοσιεύθηκε το 2006⁴. Η δεύτερη έκθεση αφορούσε την περίοδο 2001-2006 και δημοσιεύθηκε το 2009⁵. Η παρούσα είναι η τρίτη έκθεση εφαρμογής και καλύπτει την περίοδο 2007-2009. Αναλυτικές πληροφορίες για τις απαντήσεις των κρατών μελών στα ερωτηματολόγια της σύμβασης της Βασιλείας και της Επιτροπής για τα έτη 2007-2009 παρέχονται στις ενότητες Β και Ε του εγγράφου εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής που συνοδεύει την παρούσα έκθεση. Ποσοτικά δεδομένα για την παραγωγή, την επεξεργασία και τη μεταφορά αποβλήτων συνοψίζονται στους πίνακες και τα διαγράμματα της ενότητας Α του εγγράφου εργασίας.

Πρέπει να σημειωθεί ότι η σύμβαση της Βασιλείας χρησιμοποιεί τους όρους «εισαγωγή» και «εξαγωγή» για κάθε μεταφορά προς και από μια χώρα που είναι μέρος της Σύμβασης. Σύμφωνα με το δίκαιο της ΕΕ, οι όροι αυτοί ισχύουν μόνο για μεταφορές προς και από την ΕΕ συνολικά. Ωστόσο, για σκοπούς διευκόλυνσης της ανάγνωσης, στην παρούσα έκθεση οι όροι εμφανίζονται εντός εισαγωγικών και χρησιμοποιούνται περιστασιακά για τις μεταφορές αποβλήτων εν γένει. Στο έγγραφο εργασίας, εμφανίζονται αμφότεροι οι όροι υπό την έννοια με την οποία χρησιμοποιούνται στη σύμβαση της Βασιλείας.

---

¹ ΕΕ L 190 της 12.7.2006, σ. 1.

² Απόφαση 1999/412/ΕΚ (ΕΕ L 156 της 23.6.1999, σ. 37) και άρθρο 51 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006.

³ Άρθρο 41 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 259/93 και άρθρο 51 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006.

⁴ Έκθεση της Επιτροπής {SEC(2006) 1053}, 1.8.2006.

⁵ Έκθεση της Επιτροπής {SEC(2009) 811}, 24.6.2009.

Σύμφωνα με το άρθρο 60 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006, εντός πέντε ετών από τις 12 Ιουλίου 2007, η Επιτροπή προβαίνει σε επισκόπηση της εφαρμογής του άρθρου 12 παράγραφος 1 στοιχείο γ) (αντιρρήσεις για προγραμματισμένες μεταφορές αποβλήτων προς αξιοποίηση που δεν είναι σύμφωνες με την εθνική νομοθεσία στη χώρα αποστολής), συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεων του στην προστασία του περιβάλλοντος και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Για να πραγματοποιήσει την εν λόγω επισκόπηση, η Επιτροπή ζήτησε το 2010 πληροφορίες από τα κράτη μέλη σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 12 παράγραφος 1 στοιχείο γ). Πέραν τριών δευτερευουσών περιπτώσεων κατά τις οποίες η εφαρμογή της διάταξης δεν είχε σαφώς νόημα, τα κράτη μέλη απάντησαν γενικά ότι δεν έχουν κάνει χρήση της διάταξης αυτής.

Κατά συνέπεια, έως σήμερα, η διάταξη του άρθρου 12 παράγραφος 1 στοιχείο γ) δεν είχε επιπτώσεις στην προστασία του περιβάλλοντος και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Η Επιτροπή θα συνεχίσει να παρακολουθεί τη δυνατότητα εφαρμογής της διάταξης αυτής και δύναται να λάβει κατάλληλα μέτρα στο πλαίσιο μελλοντικής ανασκόπησης του κανονισμού.

2. ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Κατά το χρόνο κατάρτισης της παρούσας έκθεσης, τα περισσότερα κράτη μέλη είχαν απαντήσει στα ερωτηματολόγια της σύμβασης της Βασιλείας και της Επιτροπής για τα έτη 2007-2009. Παρόλο που θα έπρεπε να έχουν υποβληθεί όλες οι εκθέσεις για το 2009 στην Επιτροπή έως την 31η Δεκεμβρίου 2010, επετράπη παράταση της εν λόγω προθεσμίας. Η τελική ημερομηνία ανάλυσης των ποσοτικών δεδομένων των εκθέσεων της σύμβασης της Βασιλείας ήταν η 15η Ιουλίου 2011. Για διοικητικούς λόγους, οι εκθέσεις της Ελλάδας (2009), της Κύπρου (2008 και 2009) και της Μάλτας (2007) βάσει της σύμβασης της Βασιλείας υποβλήθηκαν μετά την τελική ημερομηνία και δεν ελήφθησαν υπόψη. Η τελική ημερομηνία έως την οποία οι απαντήσεις των κρατών μελών συμπεριλήφθηκαν στις ενότητες Β και Ε του εγγράφου εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής ήταν η 30ή Νοεμβρίου 2011. Έως τη συγκεκριμένη ημερομηνία, η Τσεχική Δημοκρατία δεν είχε παραδώσει ερωτηματολόγιο στην Επιτροπή για το 2008, ενώ οι Κάτω Χώρες δεν είχαν παραδώσει το αντίστοιχο ερωτηματολόγιο για το 2009. Η Γαλλία δεν παρέδωσε καμία έκθεση για τα έτη 2007-2009. Σύνοψη των στοιχείων που λείπουν παρουσιάζεται στον πίνακα 1 του εγγράφου εργασίας. Παρόλο που δεν έχουν κινηθεί ακόμα διαδικασίες επί παραβάσει μέχρι στιγμής, η Επιτροπή απέστειλε αιτήματα στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας «EU-Pilot» για τη διερεύνηση των υποθέσεων μη υποβολής εκθέσεων.

Τα απαραίτητα διοικητικά στοιχεία και οι πληροφορίες για τις συναφείς εθνικές διατάξεις ήταν γενικά πλήρεις και ακριβείς. Τα περισσότερα κράτη μέλη αναφέρθηκαν εκτεταμένα σε μέτρα για την πρόληψη της παραγωγής αποβλήτων. Λιγότερο συχνά αναφέρθηκαν μέτρα για τη μείωση των μεταφορών αποβλήτων. Οι πληροφορίες για τις επιπτώσεις της παραγωγής, της μεταφοράς και της οριστικής διάθεσης επικίνδυνων και λοιπών αποβλήτων στην υγεία και το περιβάλλον ήταν λιγότερο εκτεταμένες, ενώ, σε αρκετές περιπτώσεις, δεν ήταν διαθέσιμες.

Όσον αφορά τα στοιχεία για τις παράνομες μεταφορές, ορισμένα κράτη μέλη ανέφεραν πολλές υποθέσεις παράνομης μεταφοράς, ενώ άλλα ανέφεραν μόνο μία ή και καμία. Υπήρξαν κάποιες αναφορές για περιπτώσεις οριστικής διάθεσης που δεν εξελίχθηκαν όπως έπρεπε, ενώ κανένα από τα κράτη μέλη δεν ανέφερε ατυχήματα τα οποία να έχουν λάβει χώρα κατά τη διασυνοριακή μεταφορά και οριστική διάθεση επικίνδυνων και λοιπών αποβλήτων.

Η σύγκριση των συνολικών ποσοτήτων αποβλήτων που μεταφέρθηκαν μεταξύ των κρατών μελών αποκάλυψε ανακολουθίες στις ποσότητες που ανέφεραν τα διάφορα κράτη μέλη για τις ίδιες μεταφορές, ποσότητες οι οποίες θα έπρεπε να είναι ταυτόσημες. Οι συνολικές «εξαγωγές» επικίνδυνων αποβλήτων μεταξύ των κρατών μελών είναι υψηλότερες από τις συνολικές «εισαγωγές» (π.χ. το 2009 η διαφορά ήταν 27%). Για το σύνολο των λοιπών κοινοποιημένων αποβλήτων, οι συνολικές «εισαγωγές» είναι υψηλότερες από τις «εξαγωγές» (π.χ. το 2009 η διαφορά ήταν 36%). Η Επιτροπή προτίθεται να συνεργαστεί με τα κράτη μέλη για να βελτιώσει την ποιότητα των αναφερόμενων δεδομένων.

3. ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ

Το ερωτηματολόγιο της σύμβασης της Βασιλείας ζητά από όλες τις χώρες να παράσχουν πληροφορίες για τη συνολική ποσότητα επικίνδυνων αποβλήτων και «λοιπών αποβλήτων» που παρήγαγαν. Ως «λοιπά απόβλητα» στο πλαίσιο αυτό νοούνται τα οικιακά απόβλητα και τα κατάλοιπα της αποτέφρωσης των οικιακών αποβλήτων, δύο κατηγορίες αποβλήτων για τα οποία απαιτείται ειδική μέριμνα και τα οποία υπόκεινται σε ελέγχους παρεμφερείς εκείνων που ισχύουν για τα επικίνδυνα απόβλητα δυνάμει της σύμβασης της Βασιλείας (καταγράφονται ως Y46 και Y47 αντιστοίχως). Τα επικίνδυνα απόβλητα ορίζονται με βάση έναν πίνακα ροών αποβλήτων ή/και συστατικών (κατηγορίες Y1-18 και Y19-45 αντιστοίχως). Ωστόσο, εάν κάποια απόβλητα θεωρούνται επικίνδυνα σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία μιας χώρας, θεωρούνται επικίνδυνα και για τις ανάγκες της σύμβασης.

Κατά το χρόνο κατάρτισης της παρούσας έκθεσης, τα δεδομένα για τη συνολική παραγωγή επικίνδυνων αποβλήτων για το έτος 2009 παρέμεναν ελλιπή. Συνολικά, 11 χώρες δεν είχαν δηλώσει στοιχεία για τη συνολική παραγωγή επικίνδυνων αποβλήτων το 2009. Στοιχεία από τέσσερις χώρες έλειπαν για το 2008 (Κύπρος, Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία) και από τρεις για το 2007 (Γαλλία, Ιταλία, Σουηδία). Για να συμπληρωθούν τα υφιστάμενα κενά στα στοιχεία, πραγματοποιήθηκαν εκτιμήσεις βάσει στοιχείων για τα προηγούμενα έτη.

Το 2009, παρήχθησαν περίπου 77 εκατομμύρια τόνοι επικίνδυνων αποβλήτων στην ΕΕ των 27⁶, εκ των οποίων 58 εκατομμύρια τόνοι στην ΕΕ των 15⁷. Από το 2000 έως το 2008, η συνολική ποσότητα επικίνδυνων αποβλήτων που παρήχθησαν στην ΕΕ των 27 αυξήθηκε κατά 46%. Την ίδια περίοδο, η αύξηση στην ποσότητα των επικίνδυνων αποβλήτων που παρήχθησαν στην ΕΕ των 15 ήταν 57%. Οι ποσότητες επικίνδυνων αποβλήτων που παρήχθησαν το 2009 ήταν ελαφρώς χαμηλότερες από τις ποσότητες του 2008 (8%, τόσο για την ΕΕ των 27 όσο και για την ΕΕ των 15). Το 2009, η συνολική κατά κεφαλήν παραγωγή επικίνδυνων αποβλήτων ήταν 154 χιλιόγραμμα κατ' έτος για ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ των 27), ενώ ο μέσος όρος στην ΕΕ των 12⁸ ήταν ελαφρώς υψηλότερος, της τάξης των 186 χιλιόγραμμων κατ' έτος. Οι διακυμάνσεις που παρατηρούνται στις ποσότητες των επικίνδυνων αποβλήτων που παρήχθησαν στην ΕΕ ενδέχεται να συνδέονται με διακυμάνσεις στην οικονομική δραστηριότητα κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου.

Παράγοντας περίπου 19 εκατομμύρια τόνους ετησίως, η Γερμανία κατέγραψε τις μεγαλύτερες ποσότητες επικίνδυνων αποβλήτων κατά την περίοδο 2007-2009, ακολουθούμενη από την Ιταλία⁹, την Εσθονία¹⁰, τη Γαλλία, το Ηνωμένο Βασίλειο και την

⁶ Όλα τα υφιστάμενα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

⁷ Χώρες ενταγμένες στην Ευρωπαϊκή Ένωση πριν από το 2004.

⁸ Χώρες που εντάχθηκαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 2004 ή το 2007.

⁹ Οι τιμές για την Ιταλία και τη Γαλλία βασίζονται σε εκτιμήσεις.

Πολωνία. Στο Ηνωμένο Βασίλειο, η ποσότητα παραχθέντων επικίνδυνων αποβλήτων μειώθηκε σημαντικά το 2009. Οι σχετικές ποσότητες αυξήθηκαν σημαντικά στην Πολωνία μεταξύ του 2007 και του 2008.

Όσον αφορά τα κατά κεφαλήν παραγόμενα επικίνδυνα απόβλητα, η Εσθονία, η Φινλανδία, η Σουηδία, η Πορτογαλία και η Γερμανία δήλωσαν τις υψηλότερες ποσότητες για την περίοδο 2007-2009. Οι μικρότερες κατά κεφαλήν ποσότητες καταγράφηκαν στη Λετονία, τη Ρουμανία, τη Λιθουανία και την Ελλάδα.

Οι κωδικοί Υ για τα απόβλητα δυνάμει της σύμβασης της Βασιλείας χρησιμοποιήθηκαν πολύ διαφορετικά από τα κράτη μέλη. Αρκετά κράτη μέλη δεν ανέφεραν λεπτομερή στοιχεία για την παραγωγή επικίνδυνων αποβλήτων σε επίπεδο κωδικών Υ. Ορισμένα κράτη μέλη δήλωσαν αποκλειστικά οικιακά απόβλητα (Υ46) και κατάλοιπα από την αποτέφρωση οικιακών αποβλήτων (Υ47).

4. ΕΞΑΓΩΓΕΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Όλα τα κράτη μέλη, εκτός της Κύπρου, της Γαλλίας, της Ελλάδας και της Μάλτας, έχουν υποβάλει πληροφορίες για τις εξερχόμενες μεταφορές («εξαγωγές» κατά την έννοια της σύμβασης της Βασιλείας) κοινοποιημένων αποβλήτων που καλύπτουν και τα τρία έτη της περιόδου 2007-2009.

Το 2009, η συνολική ποσότητα όλων των κοινοποιημένων αποβλήτων που «εξήχθησαν» από τα κράτη μέλη της ΕΕ (ΕΕ των 27) ήταν περίπου 11,4 εκατ. τόνοι, εκ των οποίων περίπου 7,2 εκατ. τόνοι ήταν επικίνδυνα απόβλητα. Το μερίδιο της ΕΕ των 12 στο σύνολο των κοινοποιημένων αποβλήτων που εξήχθησαν ήταν μόλις 2% και το αντίστοιχο μερίδιο ειδικά στα επικίνδυνα απόβλητα ήταν περίπου 3%.

Οι μεταφορές κοινοποιημένων αποβλήτων εκτός των κρατών μελών έχουν σταδιακά αυξηθεί. Από το 2001 έως το 2009, η αύξηση στην ποσότητα του συνόλου των κοινοποιημένων αποβλήτων που «εξήχθησαν» από κράτη μέλη ήταν 80%. Παρατηρείται αυξητική τάση ειδικά στις μεταφορές επικίνδυνων αποβλήτων έως το 2007. Από το 2001 έως το 2007, η αύξηση στην ποσότητα των επικίνδυνων αποβλήτων που «εξήχθησαν» από κράτη μέλη ήταν 150%. Από το 2007, οι ποσότητες επικίνδυνων αποβλήτων που «εξήχθησαν» από κράτη μέλη έχουν μειωθεί ελαφρώς (πτώση 9% από το 2007 έως το 2009).

Κατά την περίοδο 2007-2009, οι Κάτω Χώρες κατέγραψαν τις μεγαλύτερες «εξαγωγές» επικίνδυνων αποβλήτων (2,8 εκατομμύρια τόνοι το 2009), ακολουθούμενες από την Ιταλία, το Βέλγιο, τη Γαλλία και την Ιρλανδία. Ενώ οι «εξαγωγές» επικίνδυνων αποβλήτων από τις Κάτω Χώρες μειώθηκαν κατά 14% από το 2006 έως το 2009, κατά την ίδια περίοδο η Ιταλία ανέφερε αύξηση της τάξης του 64%. Όσον αφορά τις κατά κεφαλήν «εξαγωγές» επικίνδυνων αποβλήτων σε χιλιόγραμμα, την πρώτη θέση κατά την περίοδο 2007-2009 κατέχουν οι Κάτω Χώρες και το Λουξεμβούργο, ενώ έπονται η Ιρλανδία και το Βέλγιο.

Την περίοδο 2007-2009, το κράτος μέλος με τις μεγαλύτερες συνολικές «εξαγωγές» κοινοποιημένων αποβλήτων ήταν επίσης οι Κάτω Χώρες (περίπου 3 εκατομμύρια τόνοι το 2009), ακολουθούμενες από την Ιταλία, τη Γερμανία, την Αυστρία και το Βέλγιο. Όσον

---

¹⁰ Τα στοιχεία από την Εσθονία περιλαμβάνουν απόβλητα πετρελαιούχων σχιστόλιθων, τα οποία αντιστοιχούν σε ποσοστό άνω του 95% της συνολικής ποσότητας.

αφορά τις κατά κεφαλήν «εξαγωγές» του συνόλου των κοινοποιημένων αποβλήτων σε χιλιόγραμμα, τις πρώτες θέσεις καταλαμβάνουν το Λουξεμβούργο, οι Κάτω Χώρες, η Αυστρία, η Ιρλανδία και το Βέλγιο.

Το 2009, περισσότερο από το 90% των επικίνδυνων αποβλήτων της ΕΕ υποβλήθηκε σε επεξεργασία στη χώρα προέλευσης. Οι χώρες με ποσοστό «εξαγωγών» άνω του 40% ήταν το Λουξεμβούργο, η Σλοβενία, η Ιρλανδία, οι Κάτω Χώρες, το Βέλγιο και η Δανία.

Η ομάδα «Y1-Y18» αποτελεί τη σημαντικότερη κατηγορία αποβλήτων, με ποσοστό περίπου 38% της συνολικής ποσότητας όλων των κοινοποιημένων αποβλήτων που «εξήχθησαν» από την ΕΕ των 27 το 2009. Το μερίδιο της κατηγορίας «Y19-Y45» ήταν περίπου 13%, ενώ το μερίδιο της κατηγορίας των λοιπών αποβλήτων (Y46-Y47) (ήτοι, οικιακά απόβλητα μαζί με κατάλοιπα αποτέφρωσης) ήταν περίπου 10%. Μικρές ποσότητες αποβλήτων (περίπου 1%) ταξινομήθηκαν σε συνδυασμό κατηγοριών Y1-Y45. Περίπου το 35% των μεταφορών ταξινομήθηκε είτε βάσει της εθνικής ταξινόμησης είτε βάσει της ταξινόμησης της ΕΕ. Αυτά τα στατιστικά στοιχεία είναι παρόμοια για τα έτη 2007 και 2008.

Το 2009, μόνο το 3% των αποβλήτων μεταφέρθηκε χωρίς ταξινόμηση. Κατά τα προηγούμενα έτη (2005-2008), το ποσοστό αυτό κυμάνθηκε μεταξύ 7% και 14%. Κατά την περίοδο 2007-2009, τα κράτη μέλη που «εξήγαγαν» τις μεγαλύτερες ποσότητες αποβλήτων χωρίς ταξινόμηση ήταν η Γερμανία, η Γαλλία, η Σουηδία, η Δανία, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιρλανδία. Συνδυασμός κωδικών Y χρησιμοποιήθηκε μόνο σε σπάνιες περιπτώσεις και σε μικρές ποσότητες. Το 2008 και το 2009, μεγάλες ποσότητες (0,6 εκατ. τόνοι το 2008 και 1,8 εκατ. τόνοι το 2009) μη επικίνδυνων αποβλήτων «εξήχθησαν» από την Αυστρία με κοινοποίηση. Η Δανία, η Γαλλία, η Σλοβενία και η Ιταλία ανέφεραν «εξαγωγές» αποβλήτων που είχαν ταξινομηθεί ως «επικίνδυνα, κατά δήλωση της χώρας».

Ο μεγαλύτερος όγκος των επικίνδυνων αποβλήτων που «εξήχθησαν» από κράτη μέλη¹¹ υποβλήθηκε σε επεξεργασία για σκοπούς επαναξιοποίησης. Κατά την περίοδο 2007-2009, το μερίδιο της επαναξιοποίησης κυμάνθηκε από 72% έως 77% για τα απόβλητα που «εξήχθησαν» από την ΕΕ των 15 και την ΕΕ των 27, αντιστοίχως. Το ποσοστό επαναξιοποίησης των αποβλήτων που «εξήχθησαν» από την ΕΕ των 12 ήταν ακόμα υψηλότερο και κυμάνθηκε από 85% έως 89% την περίοδο 2007-2009.

Το 2009, περισσότερο από το 40% των επικίνδυνων αποβλήτων που «εξήχθησαν» από την ΕΕ των 27 για επαναξιοποίηση προήλθε από τις Κάτω Χώρες. Άλλα κράτη μέλη με υψηλά ποσοστά και συνολικές ποσότητες επικίνδυνων αποβλήτων που «εξήχθησαν» για επαναξιοποίηση ήταν η Γαλλία, το Βέλγιο, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Ιταλία.

Το 2009, η Ελλάδα, η Βουλγαρία, η Κύπρος, η Ιταλία και η Ρουμανία μετέφεραν επικίνδυνα απόβλητα κυρίως για οριστική διάθεση. Οι μεγαλύτερες ποσότητες επικίνδυνων αποβλήτων που μεταφέρθηκαν για οριστική διάθεση προήλθαν από την Ιταλία και τις Κάτω Χώρες.

Η συντριπτική πλειονότητα του συνόλου των κοινοποιημένων εξερχόμενων μεταφορών αποβλήτων την περίοδο 2007-2009 κατευθύνθηκε προς άλλα κράτη μέλη της ΕΕ. Το 99% του συνόλου των κοινοποιημένων αποβλήτων που «εξήχθησαν» από την ΕΕ των 27 είχε προορισμό την ΕΕ των 27 και τις χώρες της ΕΖΕΣ, ενώ ποσοστό μεγαλύτερο του 87% παρέμεινε εντός της ΕΕ των 15. Παρόλο που η πλειονότητα των αποβλήτων που

---

¹¹ Η έκφραση «απόβλητα που «εξήχθησαν» από κράτη μέλη, περιλαμβάνει και μεταφορές εντός της ΕΕ. Η συντριπτική πλειονότητα των αποβλήτων που μεταφέρθηκαν διασυνοριακά παραμένει εντός της ΕΕ.

«εξήχθησαν» από την ΕΕ των 12 είχε προορισμό άλλα κράτη μέλη της ΕΕ, ένα διόλου ευκαταφρόνητο ποσοστό κατέληξε επίσης σε χώρες που δεν είναι μέλη του ΟΟΣΑ (7% το 2009, 11% το 2008 αλλά 0% το 2007). Το 99% των επικίνδυνων αποβλήτων που «εξήχθησαν» από κράτη μέλη (ΕΕ των 27) είχε προορισμό την ΕΕ των 27 και χώρες μέλη της ΕΖΕΣ, ενώ ποσοστό άνω του 95% παρέμεινε εντός της ΕΕ των 15.

5. ΕΙΣΑΓΩΓΕΣ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΣΕ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

Η παρούσα ενότητα βασίζεται στις εκθέσεις 20 κρατών μελών, ενώ η Κύπρος, η Γαλλία, η Ελλάδα, η Ιρλανδία, η Μάλτα, η Πορτογαλία και η Ρουμανία δεν παρείχαν πληροφορίες για την περίοδο 2007-2009.

Το 2009, η συνολική ποσότητα όλων των κοινοποιημένων αποβλήτων που «εισήχθησαν» σε κράτη μέλη της ΕΕ ήταν περίπου 12,4 εκατομμύρια τόνοι, εκ των οποίων περίπου 6,7 εκατομμύρια τόνοι ήταν επικίνδυνα απόβλητα. Όσον αφορά την εξέλιξη της ποσότητας επικίνδυνων αποβλήτων που εισήχθησαν σε κράτη μέλη, παρατηρείται έντονα αυξητική τάση έως το 2007. Από το 2001 έως το 2007, η ποσότητα των επικίνδυνων αποβλήτων που «εισήχθησαν» σε κράτη μέλη αυξήθηκε κατά 147%. Οι περισσότερες από τις εν λόγω μεταφορές αφορούν μεταφορές εντός της ΕΕ και η παρατηρούμενη αύξηση είναι πιθανό να οφείλεται στο γεγονός ότι, σε ορισμένα κράτη μέλη υπάρχουν εξελιγμένες εγκαταστάσεις επεξεργασίας επικίνδυνων αποβλήτων, ενώ άλλα κράτη μέλη δεν διαθέτουν τέτοιου είδους εγκαταστάσεις.

Το 2008, η ποσότητα επικίνδυνων αποβλήτων που «εισήχθησαν» σε κράτη μέλη μειώθηκε, αλλά αυξήθηκε ξανά το 2009. Η ποσότητα του 2009 είναι μικρότερη της ποσότητας του 2007, αλλά μεγαλύτερη της ποσότητας του 2006. Αυτή η συνολική εξέλιξη είναι παρόμοια για όλα τα κοινοποιημένα απόβλητα. Από το 2001 έως το 2007, αυξήθηκαν κατά 72% οι ποσότητες όλων των κοινοποιημένων αποβλήτων που «εισήχθησαν» στα κράτη μέλη.

Κατά την περίοδο 2007-2009, η Γερμανία κατέγραψε τις μεγαλύτερες «εισαγωγές» επικίνδυνων αποβλήτων (2,7 εκατομμύρια τόνοι το 2009), ακολουθούμενη από τις Κάτω Χώρες, το Βέλγιο, την Ιταλία, τη Γαλλία και τη Σουηδία. Η Γερμανία κατατάσσεται επίσης σαφώς πρώτη όσον αφορά τη συνολική ποσότητα επικίνδυνων και λοιπών κοινοποιημένων αποβλήτων που «εισήχθησαν» στα κράτη μέλη της ΕΕ (7,6 εκατομμύρια τόνοι το 2009). Άλλα κράτη μέλη με υψηλές συνολικές ποσότητες «εισαχθέντων» επικίνδυνων και λοιπών κοινοποιημένων αποβλήτων κατά την περίοδο 2007-2009 ήταν η Ιταλία, οι Κάτω Χώρες, το Βέλγιο, η Σουηδία και η Γαλλία. Όπως και στην περίπτωση των εξερχόμενων μεταφορών, οι χώρες της ΕΕ των 12 διαδραματίζουν δευτερεύοντα ρόλο. Το μερίδιο των επικίνδυνων και λοιπών κοινοποιημένων αποβλήτων που «εισήχθησαν» στην ΕΕ των 12 ήταν μόλις περίπου 2%. Όσον αφορά τις κατά κεφαλήν «εισαγωγές» αποβλήτων σε χιλιόγραμμα, τις πρώτες θέσεις κατά την περίοδο 2007-2009 καταλαμβάνουν το Βέλγιο, οι Κάτω Χώρες, η Σουηδία και η Γερμανία, τόσο σχετικά με τα επικίνδυνα απόβλητα όσο και σχετικά με το σύνολο των κοινοποιημένων αποβλήτων.

Όπως και στην περίπτωση των «εξαγωγών» αποβλήτων, η ομάδα «Y1-Y18» αποτελεί τη σημαντικότερη κατηγορία αποβλήτων και αντιστοιχεί στο 29% περίπου της συνολικής ποσότητας κοινοποιημένων αποβλήτων που «εισήχθησαν» στα κράτη μέλη της ΕΕ των 27 το 2009. Το μερίδιο της κατηγορίας «Y19-Y45» ήταν περίπου 12%, ενώ το μερίδιο της κατηγορίας των λοιπών αποβλήτων (Y46-Y47) ήταν περίπου 5% για την ΕΕ των 27 το 2009. Η κατανομή αυτή είναι παρόμοια για όλα τα έτη αναφοράς 2007-2009.

Το 2006, η κατηγορία «μη ταξινομημένα» απόβλητα εξακολουθούσε να κατέχει κυρίαρχη θέση στην ταξινόμηση των τύπων αποβλήτων, αντιστοιχώντας σε ποσοστό 36% του συνόλου των μεταφορών προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το 2007, το μερίδιο των «μη ταξινομημένων» αποβλήτων ήταν 22% και το 2009 ήταν μόλις 13%. Το 2009, απροσδιόριστα απόβλητα μεταφέρθηκαν προς τη Γερμανία, τη Σουηδία, τη Γαλλία και το Ηνωμένο Βασίλειο. Μεγάλες ποσότητες αποβλήτων (3,2 εκατομμύρια τόνοι το 2009) μεταφέρθηκαν στη Γερμανία με το χαρακτηρισμό «ΕΕ-ΚΜΑ ή εθνικά μη επικίνδυνα απόβλητα». Για το 2009 και το 2008, η Αυστρία ανέφερε «εισαγωγές» μη επικίνδυνων αποβλήτων με κοινοποίηση (περίπου 142.000 τόνους το 2009 και 96.000 τόνους το 2008). Για το 2007 και το 2009, η Ιταλία ανέφερε μεγάλες ποσότητες «εισαγωγών» αποβλήτων ταξινομημένων ως «επικίνδυνα, κατά δήλωση της χώρας» (περίπου 295.000 τόνους το 2007 και 705.000 τόνους το 2009).

Τα περισσότερα από τα απόβλητα που μεταφέρθηκαν προς κράτη μέλη της ΕΕ υποβλήθηκαν σε επεξεργασία με σκοπό την αξιοποίησή τους. Ωστόσο, τα τελευταία χρόνια, το μερίδιο της αξιοποίησης μειώθηκε. Ενώ το 2004 το 84% των αποβλήτων που μεταφέρθηκαν στα κράτη μέλη της ΕΕ των 27 υποβλήθηκαν σε επεξεργασία με σκοπό την αξιοποίησή τους, το 2009, το εν λόγω μερίδιο ήταν 70%. Η τάση αυτή είναι παρόμοια και για την ΕΕ των 15.

Όσον αφορά το ποσοστό επαναξιοποίησης έναντι της οριστικής διάθεσης, παρατηρούνται σημαντικές διαφορές μεταξύ των κρατών μελών. Το 2008 και το 2009, περισσότερο από το 40% των αποβλήτων που «εισήχθησαν» στα ακόλουθα κράτη μέλη υποβλήθηκαν σε επεξεργασία για σκοπούς οριστικής διάθεσης: Αυστρία, Δανία, Γερμανία και Ισπανία. Το 2009, οι μεγαλύτερες ποσότητες αποβλήτων που «εισήχθησαν» για οριστική διάθεση δηλώθηκαν από τη Γερμανία (1,5 εκ. τόνοι), τις Κάτω Χώρες (135.000 τόνοι) και τη Γαλλία (102.000 τόνοι).

Το μεγαλύτερο μέρος των επικίνδυνων και λοιπών κοινοποιημένων αποβλήτων που «εισήχθησαν» σε κράτη μέλη κατά την περίοδο 2007-2009 προήλθε από άλλα κράτη μέλη. Ποσοστό άνω του 97% του συνόλου των κοινοποιημένων αποβλήτων που μεταφέρθηκαν σε κράτη μέλη προήλθε από άλλα κράτη μέλη ή από χώρες της ΕΖΕΣ, ενώ πάνω από το 84% προήλθε από την ΕΕ των 15. Επίσης, ποσοστό άνω του 96% ειδικά των επικίνδυνων αποβλήτων προήλθε από άλλα κράτη μέλη ή από χώρες της ΕΖΕΣ, ενώ ποσοστό άνω του 80% προήλθε από την ΕΕ των 15. Το μερίδιο των αποβλήτων που προήλθαν από χώρες που δεν είναι μέλη του ΟΟΣΑ ήταν ελάχιστο, τόσο σχετικά με τα επικίνδυνα απόβλητα όσο και σχετικά με το σύνολο των κοινοποιημένων αποβλήτων.

6. ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ, ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ

Τα περισσότερα κράτη μέλη ανέφεραν ότι έχουν υπάρξει περιστατικά παράνομων μεταφορών αποβλήτων κατά την περίοδο 2007-2009. Ενώ ορισμένα κράτη μέλη ανέφεραν μεγάλο αριθμό περιστατικών, άλλα ανέφεραν μόνο ένα ή δεν ανέφεραν κανένα. Οι χώρες που ανέφεραν τον μεγαλύτερο αριθμό περιστατικών ήταν η Γερμανία, οι Κάτω Χώρες, το Βέλγιο, το Ηνωμένο Βασίλειο και η Αυστρία (χώρες που αντιστοιχούν σε ποσοστό άνω του 70% των αναφερόμενων περιστατικών της περιόδου 2007-2009).

Για το 2009, τα κράτη μέλη ανέφεραν περίπου 400 περιστατικά παράνομων μεταφορών αποβλήτων, ενώ ορισμένα περιστατικά πιθανόν να έχουν δηλωθεί δύο φορές, μία από τη χώρα προορισμού και μία από τη χώρα αποστολής. Για το 2009, περίπου το ήμισυ των παράνομων μεταφορών που αναφέρθηκαν από τα κράτη μέλη ήταν μεταφορές μεταξύ κρατών μελών, ενώ το άλλο ήμισυ αφορούσε «εισαγωγές» προς και «εξαγωγές» από την ΕΕ. Θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, ωστόσο, το γεγονός ότι ο συνολικός αριθμός παράνομων

μεταφορών είναι σημαντικά υψηλότερος από αυτόν που δηλώνεται επισήμως. Παραδείγματος χάριν, μετά την περίοδο αναφοράς (2007-2009), κοινές δράσεις συμμόρφωσης του δικτύου IMPEL-tfs έδειξαν ότι περισσότερο από το 20% των μεταφορών που αφορούν απόβλητα στην ΕΕ δεν συμμορφώνονται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1013/2006¹².

Οι πλέον συνηθισμένοι λόγοι παραβάσεων ήταν ότι η μεταφορά αποβλήτων πραγματοποιήθηκε χωρίς κοινοποίηση προς τις οικείες αρμόδιες αρχές ή αντίθετα προς κάποια απαγόρευση των μεταφορών δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006. Τα συνήθη μέτρα αντίδρασης περιελάμβαναν την επιστροφή των αποβλήτων στη χώρα προέλευσης και την επιβολή προστίμων.

Τα μέτρα που εφάρμοσαν τα κράτη μέλη για τον εντοπισμό παράνομων μεταφορών περιελάμβαναν συχνούς συνοριακούς ελέγχους και τακτική παρακολούθηση των εγκαταστάσεων παραγωγής ή/και επεξεργασίας αποβλήτων, αιφνίδιους ελέγχους των διασυνοριακών μεταφορών και των εγκαταστάσεων παραγωγής ή/και επεξεργασίας αποβλήτων και αιφνίδιους ελέγχους επί των εθνικών οδών. Τα περισσότερα κράτη μέλη παρείχαν επίσης αναλυτικά στοιχεία για τον αριθμό των ελέγχων στις μεταφορές αποβλήτων και στην οικεία επαναξιοποίηση ή οριστική διάθεση και για τον αριθμό παράνομων μεταφορών που εντοπίστηκαν κατά τη διάρκεια των ελέγχων αυτών. Ο αριθμός των ελέγχων και των αιφνιδίων ελέγχων που διενεργήθηκαν στην ΕΕ διαφέρει σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών. Το 2009, βέλτιστες πρακτικές για αιφνίδιους ελέγχους επιδείχθηκαν από την Πολωνία, η οποία διενεργούσε περίπου 40 αιφνίδιους ελέγχους για κάθε 1.000 τόνους επικίνδυνων αποβλήτων που «εισάγονταν» στη χώρα ή «εξάγονταν» από αυτή. Στην πλειονότητα των κρατών μελών, ο δείκτης αυτός είναι τουλάχιστον 10 φορές χαμηλότερος.

7. ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Υποβολή εκθέσεων

Για την περίοδο 2007-2009, τα ποσοστά απαντήσεων στα ερωτηματολόγια της σύμβασης της Βασιλείας και της Επιτροπής ήταν σχεδόν 100%. Ωστόσο, τα περισσότερα κράτη μέλη δεν υπέβαλαν τις εκθέσεις τους εγκαίρως. Ορισμένες εκθέσεις δυνάμει της σύμβασης της Βασιλείας ελήφθησαν μετά την καταληκτική ημερομηνία της 15ης Ιουλίου 2011 και, ως εκ τούτου, δεν ελήφθησαν υπόψη στην ανάλυση των ποσοτικών δεδομένων. Γενικά, τα κράτη μέλη υπέβαλαν επαρκείς πληροφορίες για τις μεταφορές αποβλήτων και τα σχετικά διοικητικά ζητήματα, τις εθνικές διατάξεις και πολιτικές.

Ποιότητα δεδομένων

Σε πολλές περιπτώσεις, τα δεδομένα που ανέφερε η χώρα αποστολής διέφεραν από τα δεδομένα που ανέφερε η χώρα προορισμού. Το 2009, η διαφορά μεταξύ των αναφερόμενων «εξαγωγών» και «εισαγωγών» επικίνδυνων αποβλήτων μεταξύ κρατών μελών της ΕΕ ήταν περίπου 27%, ενώ οι «εξαγωγές» ήταν υψηλότερες από τις «εισαγωγές». Το ίδιο έτος, η διαφορά μεταξύ των αναφερόμενων «εξαγωγών» και «εισαγωγών» λοιπών κοινοποιημένων αποβλήτων μεταξύ κρατών μελών της ΕΕ ήταν περίπου 36%, αλλά οι «εισαγωγές» ήταν υψηλότερες από τις «εξαγωγές».

Ταξινόμηση αποβλήτων

---

¹² Αναλυτική έκθεση είναι διαθέσιμη στη διεύθυνση: <http://impel.eu/projects/enforcement-actions-ii>.

Η έλλειψη κατάλληλων κωδικών δυνάμει της σύμβασης της Βασιλείας για ορισμένα επικίνδυνα απόβλητα συχνά εμποδίζει τη διαφάνεια στις εκθέσεις. Ωστόσο, η κατάσταση έχει βελτιωθεί καθώς οι χώρες μπορούν πλέον να χρησιμοποιούν τους κωδικούς του ευρωπαϊκού καταλόγου αποβλήτων (ΕΚΑ)¹³. Για σκοπούς εναρμόνισης των εκθέσεων, συνιστάται ιδιαίτερος στα κράτη μέλη να περιλαμβάνουν επίσης τους κωδικούς του ΕΚΑ στις εκθέσεις τους. Επίσης, η συνεπής χρήση των κωδικών ΕΚΑ βοηθά στην επίτευξη καλύτερης αναφοράς των μη επικίνδυνων αποβλήτων που δεν καλύπτονται από τις κατηγορίες Y46 και Y47 ή οποιουδήποτε συγκεκριμένου κωδικού της σύμβασης της Βασιλείας, η εξαγωγή των οποίων υπόκειται σε διαδικασία προηγούμενης έγγραφης κοινοποίησης και συναίνεσης σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1013/2006.

Παραγωγή αποβλήτων

Το 2009, παρήχθησαν στην ΕΕ των 27 περίπου 77 εκατομμύρια τόνοι επικίνδυνων αποβλήτων. Από το 2000 έως το 2008, η συνολική ποσότητα των επικίνδυνων αποβλήτων που παρήχθησαν σε χώρες της ΕΕ των 27 αυξήθηκε κατά 46%. Οι ποσότητες επικίνδυνων αποβλήτων που παρήχθησαν το 2009 είναι ελαφρώς χαμηλότερες από τις ποσότητες του 2008.

Μεταφορές αποβλήτων

Την περίοδο 2007-2009, η συνολική ποσότητα όλων των κοινοποιημένων αποβλήτων που «εξήχθησαν» από κράτη μέλη της ΕΕ ήταν περίπου 33,1 εκατομμύρια τόνοι, εκ των οποίων περίπου 22,9 εκατομμύρια τόνοι ήταν επικίνδυνα απόβλητα. Το 99% των επικίνδυνων αποβλήτων που «εξήχθησαν» από κράτη μέλη είχε προορισμό την ΕΕ των 27 και τις χώρες μέλη της ΕΖΕΣ, ενώ ποσοστό άνω του 95% παρέμεινε εντός της ΕΕ των 15.

Την περίοδο 2007-2009, η συνολική ποσότητα όλων των κοινοποιημένων αποβλήτων που «εισήχθησαν» σε κράτη μέλη της ΕΕ ήταν περίπου 37 εκατ. τόνοι, εκ των οποίων περίπου 20,5 εκατ. τόνοι ήταν επικίνδυνα απόβλητα. Περισσότερο από το 96% των επικίνδυνων αποβλήτων προήλθε από άλλα κράτη μέλη ή χώρες της ΕΖΕΣ, ενώ περισσότερο από το 80% προήλθε από την ΕΕ των 15.

Παράνομες μεταφορές

Για το 2009, τα κράτη μέλη ανέφεραν περίπου 400 περιστατικά παράνομων μεταφορών αποβλήτων, ενώ ο συνολικός αριθμός τέτοιων μεταφορών θεωρείται σημαντικά υψηλότερος. Για το 2009, περίπου το ήμισυ των παράνομων μεταφορών που δηλώθηκαν ήταν μεταφορές μεταξύ κρατών μελών, ενώ το άλλο ήμισυ αφορούσε «εισαγωγές» προς και «εξαγωγές» από την ΕΕ. Ο αριθμός των ελέγχων και των αιφνιδίων ελέγχων που διενεργήθηκαν στην ΕΕ διαφέρει σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών.

8. ΕΠΟΜΕΝΑ ΒΗΜΑΤΑ

Από τις 25 Ιανουαρίου έως τις 12 Απριλίου 2011, η Επιτροπή διεξήγαγε δημόσια διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη σχετικά με τους τρόπους ενίσχυσης των

---

¹³ Απόβλητα που παρατίθενται στο παράρτημα της απόφασης 2000/532/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 226 της 6.9.2000, σ. 3).

επιθεωρήσεων και της συμμόρφωσης με τον κανονισμό¹⁴. Η συντριπτική πλειονότητα (89%) των ενδιαφερόμενων μερών τάχθηκε υπέρ νέας νομοθεσίας της ΕΕ που θα ενισχύει τις απαιτήσεις επιθεώρησης. Ορισμένες από τις εναλλακτικές λύσεις που προτάθηκαν αφορούσαν τον σχεδιασμό των επιθεωρήσεων, επιθεωρήσεις των προηγούμενων φάσεων, την εκπαίδευση των υπαλλήλων και το καθήκον των φορέων διαχείρισης να παρέχουν αποδείξεις σε ορισμένες περιπτώσεις όπου υπάρχουν εύλογες υπόνοιες καταστρατήγησης του κανονισμού. Η Επιτροπή διενεργεί σήμερα αξιολόγηση των οικονομικών, κοινωνικών και περιβαλλοντικών επιπτώσεων των πιθανών μελλοντικών νομοθετικών και μη νομοθετικών μέτρων.

---

¹⁴ Δικτυακός τόπος "Your Voice in Europe" (Η φωνή σας στην Ευρώπη): http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations/index_en.htm, <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/news.htm>.